

... vaše obec

Zpravodaj OBEC STRÁŽEC

STŘÍTEŽ 34, 674 01 TŘEBÍČ

tel. 568 844 337

e-mail: info@stritez.eu

www.stritez.eu

www.stritez-trebic.galerie.cz

www.striteztrebic.galerie.cz

www.ms-stritez.galerie.cz

2/2015

Úvod:

Vážení spoluobčané,

výstavba splaškové kanalizace se nám již blíží ke konci – jsou v podstatě dokončeny všechny stoky a čistírna, nyní zbývá dokončit opravy povrchů komunikací a chodníků a zahájit realizaci vlastních domovních přípojek. Dle naplánovaného harmonogramu budou dokončeny úpravy povrchu všech komunikací v obci do začátku září – zbavíme se tak již všudypřítomného prachu. K umytí fasád bude od září na obecním úřadu k dispozici mobilní myčka. Pokud budete mít zájem o zapůjčení myčky k vyčištění fasády, nahlaste se u pí Vejtasové.

Dále v nejbližších dnech bude u občanů, kteří se připojili do společné akce s obcí na realizaci přípojek (nyní nás je 102), dokončena a zpřesněna projektová dokumentace. Znovu Vám připomínáme, že přípojky od základu domu po šachtičku u kanalizace zajistíme včetně potrubí, výkopu, opravy povrchu chodníku, napojení na přípojku, vlastní projektové dokumentace a stavebního povolení, tzn., že nemusíte nic kupovat či zařizovat. Pouze uvnitř některých domů si budete muset zajistit případné oddělení dešťové a splaškové kanalizace. V případě nejasností nás navštivte v úředních hodinách na obecním úřadu. Předpokládáme, že po dokončení cca 35 % přípojek by se následně zahájil zkušební provoz čistírny.

Děti již také mohou začít využívat travnaté hřiště, které pořizujeme s podporou Nadace ČEZ ve výši 400 tis. Kč. Pro dospělé bude vstup možný cca za 14 dnů.

Přeji vám krásný a pohodový zbytek prázdnin.

Procházka Zbyněk, starosta obce

Žádost:

ÓÚ Strážec pořádá 26. 9. 2015 setkání s rodáky. Pozvánky byly rozeslány, někteří nám účast již potvrdili.

POKUD MÁTE V RODINĚ OSOBU POCHÁZEJÍCÍ ZE STRÁŽEC STARŠÍ 50 LET A VÍTE, ŽE POZVÁNKU NEOBDRŽELA, NAHLASTE NÁM, PROSÍM ADRESU, AŽ MŮŽEME POZVÁNKU POSLAT DODATEČNĚ.

Rádi se se všemi setkáme. *Zastupitelstvo obce Strážec*

POZVÁNKA:

SETKÁNÍ S RODÁKY

26. 9. 2015

Kulturní dům Strážec
zahájení ve 13:00 hod.

Program setkání:

1. Přivítání, prezentace, seznámení
2. Odhalení renovovaného památníku obětem světové války
3. koncert dechovky Petrovanka
4. Promítání fotografií a filmových záznamů z historie obce
5. Volná zábava s dechovkou Petrovanka

Srdečně vás zveme. Zastupitelstvo obce Strážec.

Základní data:

Aktuální počet obyvatel: **525**

Aktuální čísla popisná: **180**

První písemné zmínky o obcích na okrese Třebíč: (Strážec r. 1104)

1. Babice	1349
2. Bačice	1310
3. Bačkovice	1294
4. Benetice	1409
5. Biskupice-Pulkov	1131
6. Blatnice	1046
7. Bohušice	1355
8. Bochovice	1353
9. Bolíkovice	1358
10. Boňov	1361
11. Bransouze	1234
12. Brtnička	1089
13. Březník	1237
14. Budíkovice	1556
15. Budišov	1194
16. Budkov	1353
17. Cidlina	1358
18. Čáslavice	1240
19. Častohostice	1459
20. Čechočovice	1358
21. Čechtín	1406
22. Červená Lhota	1436
23. Čihalín	1556
24. Čichov	1104
25. Číkov	1371
26. Číměř	1465

Společenská rubrika:

Rozloučili jsme se (IV. - VI. 2015):
Zdeňka Dvořáková (17. 5.), č. 84

Přihlášení občané (IV. -VI. 2015):
Miroslav Mikláš (č.p. 180), Helena Vaníčková (č.p. 178), Lenka a Tereza Švomovy (č.p. 76)

Odhlášení občané (IV. -VI. 2015):
Jana Chytková a Filip Chytka (č.p. 51)

Významná životní jubilea:

srpen:

Antonín Výtešník (75), č. 123

září:

Vladimír Bazala (70), č. 128

Květoslava Komínková (80), č. 93

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, rodinné pohody a štěstí

FOTOGRAFIE OBCE STŘÍTEŽ:

Havárie letadla u zahrádkářské kolonie, na k. ú. Střítež (16. 6. 2015)

MISTR JAN HUS:

Mikoláš Aleš: Jan Hus před soudem v Kostnici.

V letošním roce si připomínáme 600 let od smrti Mistra Jana Husa.

Na kostnickém koncilu 6. 7. 1415 je český náboženský reformátor Jan Hus, přes ochranný glejt krále Zikmunda, upálen jako kacíř. Husovo učení v Čechách si získávalo stále větší obliby. Hus kázal apoštolskou chudobu, odmítal církevní fiskalismus, benefícia, kupování úřadů a kupčení s odpustky. Učil také, že světské i církevní vrchnosti ztrácejí po spáchání těžkých hříchů právo vládnout. Husovo učení vzbudilo velký ohlas u Čechů, jejichž národní cítění povzbuzovalo. Protože vysoký klérus tvořili v Čechách z velké části Němci, dostávaly Husovy útoky proti zsvětštělé církvi národní zabarvení. Husovi nejprve zakázali jako knězi kázat, pak byl uvržen do klatby a kvůli odpustkům se dostal do sporu i s králem Václavem IV. jenž ho až dosud chránil. Římsko-německý král Zikmund mu nabídl s pozváním na koncil i ochranný glejt. Hus se v Kostnici objevil 3. listopadu 1414, první výslech se konal 28. listopadu. Přes Zikmundovy protesty byl zatčen a postaven před soud. Bylo mu předloženo 30 kacířských článků z jeho spisů a požadováno na něm, aby je odvolal. Hus však trval na pravověrnosti svého učení a odmítal odvolání. V napjaté atmosféře – papež Jan XXIII. právě z Kostnice uprchl a snažil se koncil zvenčí rušit – se nepodařilo dospět k dohodě, a tak byl 6. července 1415 Hus odsouzen k smrti upálením. Ještě téhož dne byl rozsudek vykonán.

Vážení občané, na tomto místě otiskneme i vaše fotografie (historické i novější) zaměřené na Střítež, stačí je donést na obecní úřad (paní Vejtasová).

Skromně upravené průčelí tají rozsáhlý komplex památníku.

Husova světnička evokuje 14. století.

Zpráva o upálení Mistra Jana Husa v Kostnici 6.července 1415

Poslední chvíle Mistra Jana Husa, upálení v Kostnici 6.července 1415 popsal jeho druh Petr z Mladenovic, mistr vysokého učení pražského, rodák z Mladoňovic u Jemnice:

Vstav vzhůru z přikázání popravcův a kata vysokým a rozumným hlasem, tak že od svých tu stojících dobře slyšán jest, takto se modlil: „Pane Jezu Kriste, tuto ukrutnou a ohavnou smrt pro tvé svaté čtení a pro kázání tvého slova svatého chci pokorně a mile trpěti, odpustiž, prosím, všem mým nepřátelům!“ a hned jeho vůkol hodili a on napomínal je a jich všech prosil, aby se nedomnívali, že on který z těch bludův, kteříž jsou jemu falešně připsáni a skrze falešné svědky naň vedeni, učil a nebo držel. I prosil, aby ještě s svými žaláři mohl mluvit. A když ti přistoupili, jim děkoval říka: „Děkuji vám, milí bratří, za všeho dobrého, co jste mi učinili, nebo netoliko byli jste moji strážci, ale moji milí bratří. A vězte to, že pevně doufám svému milému Spasiteli, pro jehožto svatý zákon tuto smrt chci mile trpěti, že s ním dnes budu kralovati.“ A to německy tak mluvil k nim.

A tak s něho sukni jeho černou svlekše v košili jeho k některakému tlustému zvrтанému prknu rukama opak přivázali provazy dobře na šesti neb sedmi místech, kteréžto prkno s jednoho konce obostřivše v tu louku a v zemi vetkli. A když tváří k východu slunce tváří obrácen byl, někteří z okolo stojících řekli: „Obraťte ho tváří na západ slunce, ale ne na východ, neb jest kacíř, „i stalo se tak. A za

hrdlo byl k tomu prknu přivázán některakým černým a sazivým řetězem a uzřev ten řetěz a zasmáv se řekl katům: „Pan Ježíš Kristus, můj milý vykupitel a spasitel, ukrutnějším a těžším řetězem pro mne vázán byl a já bídný nestydím se pro jeho jméno svatě tímto svázán býti.“

A pod nohy jeho dvě otýpky dřev položili, na nohou také svých ještě botky své a jedno pouto měl: a tak okolo něho ze všech stran těmi otýpkami slámou proměšující k samému životu obkládali až do hrdla. A prve, než jeho zapálili, přijel k němu maršálek říšský Hape z Papeheimu a s ním Klemův syn napomínající mistra, aby učení a kázání svá odvolal a jich se odpřisáhl. A mistr vzhledl vzhůru k nebi a vysokým a rozumným hlasem odpověděl: „Bůh mi svědek jest, že jsem těch věcí, kteréžto mě falešně skrze křivé svědky připsány byly, nikdy neučil ani nekázal. Ale první úmysl mého kázání, učení a psaní a jiných všech mých skutků byl, abych toliko lidi vyvedl z hříchu. A na té pravdě, kterou jsem psal, učil a kázal ze zákona božího a z výkladův svatých doktorův, dnes veसेle chci umřítí.“

A to uslyševše ten jistý maršálek s Klemovým synem tleskli rukama o odjeli od něho pryč. A jeho katové ihned zapálili. A mistr hlasem vysokým zazpíval: „Kriste, synu Boha živého, smiluj se nad námi!“ a druhé: „Kristu, synu Boha živého, smiluj se nade mnou!“ a třetí když chtěl zpívat: „Jenž jsi se narodil z Marie Panny“ a vítr se tudíž vzbudil a plamen jemu v tvář obrátil. A tak umrlk a sám v sobě se modle duši pustil. A v tom mlčení hýbal ústy a hlavou, než duši pustil, jako by člověk brzce říkáje tři nebo dva páteře mohl říci.

A když ty otýpky opálivše se okolo něho opadaly a tělo ještě při tom prknu za hrdlo za ten řetěz přivázáno stálo, tehdy katové tělo s prknem povrátivše žerdmi v oheň vstrčili a teprve dřev na oheň mnohem více přikládajíce počali páliť, obcházejí a kosti kyji, aby spíše hořeli, obíjejí. A hlavu naležše kyjem ji rozrazili. A když srdce mezi střevami našli, kyj obostřivše to zvláště na ten rožen vstrčili a pálice na tom rožni jiným kyjem obíjeli tepouce.

A zatím kat tu jeho roucho držel a Klemův syn, zvěděv, že to sukně mistrova, kázal mu ji se vším, co tu jiné bylo jeho, i s sukní a pasem, v oheň vrhnout říka: „Čechové by to za svátost měli a ctíli“ – a katovi slíbil zaplatiti za to. A tak všecko na popel spálivše i s tou prstí a s zemí dosti hluboko ji ještě vykopavše na káry vysypali a v Rýn, jenž tudy blízko teče, vrhli a jeho památku věčně, co jest na nich bylo, shladiti chtějí.

Pozn. jazykově neupraveno. Použitá literatura: Vlastivědný sborník Moravskobudějovicka. I. 2005

DOKUD JEŠTĚ NEBYLA TŘEBÍČ:

Dokud ještě nebyla Třebíč

Těžko je psát o dobách nejdávnějších, kdy ještě nebylo písma a nezůstaly písemné památky po našich předcích. Dvojnásob těžko je vyprávět o nejstarší minulosti Třebíčska, když doby nedávno minulé zničily i ty sporé hmotné památky, které nám příroda na různých místech okresu zachovala. Jindy zase z neznalosti potřeb archeologické vědy a nebyly zaznamenány okolnosti, za kterých byla nalezena např. kamenná sekyrka nebo mlat či dokonce peníz svědčící o obchodním styku se vzdálenými kulturními krajinami.

A tak jsme dnes odkázáni na dohady a kombinace jen chabě podepřené zbytky nástrojů a zbraní, nádob a hrobů pietně uchovávaných v muzeu v Třebíči a Moravských Budějovicích. Na dobu a rozsah osídlení působil nesporně reliéf krajiny a podnebí, způsobil její geologické složení. Tyto prvky působily od počátku na vývoj a osudy lidu na Českomoravské vysočině a zejména na Třebíčsku. A tu vidíme základní rozdíl v přírodních podmínkách našeho kraje mezi jeho severem a západem na jedné straně a jihem a východem na straně druhé. Na severu a na západě je rostlinstvo skromnější, stačí mu půda chudší, zvyklo na drsné podnebí. Teplomilné rostlinstvo se drží na jihu a na východě. I lesy v severozápadní části Třebíčska mají spíše horský charakter, převažují a převažovaly jehličnany, kteréžto už na Náměšťsku a na

jih od Klučovské hory jsou spíše listnaté. Pro kulturní rostliny nebylo Třebíčsko bez lidských rukou nikdy vhodnou krajinou a rčení o kamenném chlebě je pro náš kraj velmi výstižné. Proto nemůžeme říci, že by zvláště nejbližší okolí dnešní Třebíče bylo osídleno již v dobách nejstaršího osídlení naší vlasti, v starší době kamenné, paleolitické, tedy asi 50 000 – 60 000 let před našim letopočtem. Ba nedostatek nálezů způsobil, že kraj byl pokládán za naprosto liduprázdný. Výsada pradávnoho souvislého a trvalého osídlení dlouho zůstávala výsadou střední a jižní Moravy. A přece sem zabloudil paleolitický člověk veden vodními toky Jihlavkou a Oslavou a lákán diuviální lovnou zvěří, nosorožcem, sobem, jejichž pozůstatky se našly v cihelnách v Borovině a na Nových Dvorech. Byl to tedy lovec, který se nedržel dlouho na jednom místě, byl to pravý objevitel neznámých možností, který dlouho odolával svodu, aby se zde, v neúrodné a chladné končině pokryté temnými hvozdy usadil. Pozůstatky svého pobytu zanechal tento paleolitický příbuzný jihomoravských lovců mamutů u Výčap, jižně od Třebíče, snad budou později nalezeny jeho stopy po soustavném archeologickém průzkumu i jinde.

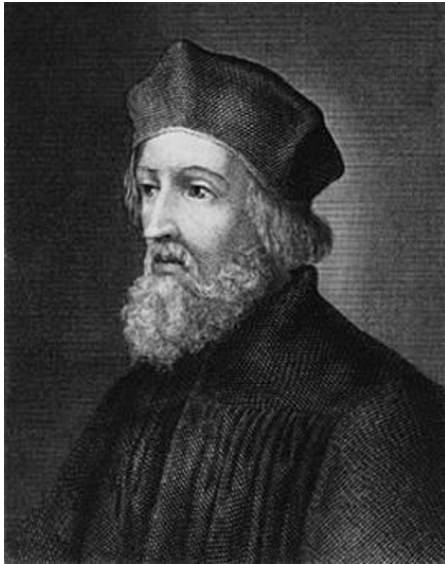
Ani mladší doba kamenná, neolit nepřivedla k nám nové obyvatele. Opět jen kamenné sekyrky a mláty, dokonalejší než dříve, ukazují, že tu cizinec prošel a opět odešel, někdy možná pobyl i déle, takže i materiál pro své zbraně, hadec, vzal naší domácí půdě. Trvalá sídliště byla jen na okrajích naší krajiny, na Hrotovicu, Budějovicu, Krumlovsku a Náměšťsku. I když málo hostinný kraj nelákal, přece se hranice osídlení znatelně posunovala podél řek dále do hor. Že ani v pozdější době, době bronzové a halštatské nemůžeme na Třebíčsku konstatovat větší osídlení, bude snad zaviněno dosud nedostatečným archeologickým průzkumem. Nález bronzové sekyrky ve Vladislavi ukazuje na počátky osídlení v této době, z doby halštatské pochází žárový hrob z hadcové stepi u Mohelna.

Málo nálezů a dokladů delšího pobytu člověka nacházíme i pro dobu, kterou začíná historické období našich zemí pro dobu gallskou. Nelze se však domnívat že by Gallové do naší krajiny nepřicházeli nebo jí neprocházeli. Vždyť tu byly cesty, které i později vedly římské kupce do Čech a dále k severu. Snad Keltům, jak se Gallové sami nazývali, byla známa i naleziště zlata, dnes vyčerpaná, na západ od Třebíče. Konečného a jasného úsudku se však musíme zdržet, není písemných zpráv a nález zlatých keltských mincí v Brtnici, Budějovicích, Velkém Meziříčí i v Třebíči samé jsou příliš slabou, protože vědecky ne dost prověřenou oporou pro další poznání. Na počátku našeho letopočtu osazují naše země Germáni. Byli po dlouhou dobu ve válečném stavu s římskou říší ne však stále. Období bojů se střídala s dobami poměrného klidu. Římské mince – třeba že jen několik – ukazují přítomnost římských kupců, kteří přicházeli z opevněných římských táborů v Podunají z předsunutých strážních táborů – nejbližší nám byl Mušov na jižní Moravě – pouštěli se k severu po starých stezkách, z nichž jedna se držela kolem toku Oslavy a Jihlavky a směřovala do Čech asi těmi místy, kde dnes stojí Třebíč.

Když konečně dochází k převaze slovanského obyvatelstva na jižní Moravě a v přilehlých Rakousích, tedy v 6. a 7. stol. n. l. jistě už vysoko do hor není náš kraj liduprázdný, třebaže ani tu nemáme dosti nálezů. Zbytky předvěkových hradišť ukazují, že tu bylo pro sporé obyvatelstvo útočiště pro případ nepřátelského nájezdu. Výzkumu hradišť na Třebíčsku jsme ovšem ještě mnoho dlužní. A tak ani z období velkomoravské říše nemáme dosud archeologických památek ze západní Moravy, jsou tu jen pověsti vztahující se k pobytu slovanského vérozvěsta Metoděje v našem kraji, historických důkazů však není. Ani pro nejbližší pozdější stáletí nemůžeme se opřít o nic, zprávy Hájkovy kroniky nelze samozřejmě uvádět jako zprávy věrohodné. Nezbyvá nám než se spokojit pouhým zjištěním, že se život v našem kraji na Třebíčsku začíná rozvíjet koncem I. tisíciletí a začátkem II. tisíciletí n. l.

Pramen: Vincenc Sameš: Stručné dějiny města Třebíče.

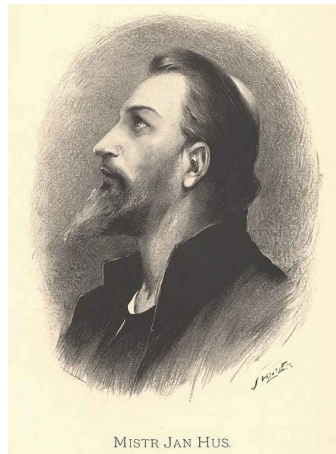
Mistr Jan Hus - Citáty o pravdě:

Pravda je jen to, co jest dobrem všech.

Zlořečený ten, kterýž pro skývu chleba opustí pravdu.

Protož věrný křesťane hledej pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti, neboť pravda tě vysvobodí od hříchu, od d'ábla, od smrti duše a konečně od smrti věčné jenž jest odloučení věčné od milosti Boží.

MISTR JAN HUS.

Z jednání zastupitelstva obce Strítěž:

Zastupitelstvo Obce Strítěž na zasedání:

č. 2015/02 ze dne 15. 06. 2015

Schvaluje:

- * aktualizaci veřejně závazně vyhlášky o odpadech dle přílohy
- * výsledky hospodaření obce za rok 2014 bez výhrad
- * závěrečný účet obce a příspěvkové organizace mateřské školy za rok 2014 bez výhrad
- * účetní závěrky obce a příspěvkové organizace mateřské školy za rok 2014 bez výhrad
- * o zřízení služebnosti ve prospěch O2 Czech Republic, a.s. zveřejněné od 1. 4. 2015 dle přílohy
- * smlouvu o zřízení věcného břemene č. JI-014330031702/002 ve prospěch E.ON Distribuce, a.s. zveřejněné od 10. 4. 2015 dle přílohy
- * smlouvu o zřízení věcného břemene č. STR-100001/2015 ve prospěch itself s.r.o. zveřejněné od 16. 4. 2015
- * rozpočtové opatření č. 1 dle přílohy
- * rozpočtové opatření č. 2 dle přílohy
- * zápisy v kronice za rok 2014.

Projednalo a bere na vědomí:

- * závěrečné účty svazků Vak a Mikroregion Třebíč.

Informace z obecního úřadu:

2. Komentář k některým rozhodnutím zastupitelstva:

Na zastupitelstvu č. 2015/02 ze dne 15. 06. 2015 zastupitelstvo obce projednalo následující záležitosti

2.1. Obecné. Zastupitelstvo obce schválilo:

- * aktualizaci veřejně závazně vyhlášky o odpadech dle přílohy – bylo doplněno ustanovení o sběru a nakládání s kovy
- * výsledky hospodaření obce za rok 2014 bez výhrad
- * závěrečný účet obce a příspěvkové organizace mateřské školy za rok 2014 bez výhrad
- * účetní závěrky obce a příspěvkové organizace mateřské školy za rok 2014 bez výhrad
- * rozpočtové opatření č. 1 dle přílohy – upřesňovali jsme položky rozpočtu dle skutečnosti
- * rozpočtové opatření č. 2 dle přílohy – upřesňovali jsme položky rozpočtu dle skutečnosti
- * zápisy v kronice za rok 2014 – jako každoročně jsme se seznámili se vedením kroniky a schválili zápisy za minulý rok. Děkujeme pí Dvořákové za vzorné vedení kroniky.

2.2. Smlouvy. Zastupitelstvo obce schválilo

- * smlouvu o zřízení služebnosti ve prospěch O2 Czech Republic, a.s. zveřejněné od 1. 4. 2015 dle přílohy
- * smlouvu o zřízení věcného břemene č. JI-014330031702/002 ve prospěch E.ON Distribuce, a.s. zveřejněné od 10. 4. 2015 dle přílohy
- * smlouvu o zřízení věcného břemene č. STR-100001/2015 ve prospěch itself s.r.o. zveřejněné od 16. 4. 2015.

Zastupitelstvo dále projednalo a bere na vědomí

- * závěrečné účty svazků Vak a Mikroregion Třebíč

... na strejdy Chaloupky

Léto jsme my děti z dolního konce Stříteže trávili na dvorku nebo na ulici. Pravda, nebyla to ulice, jak je mají děti ve městě, takže se spíš dá říct, že jsme byli venku od rána do večera a do postelí nás zahrnala společně s rodiči tma. A někdy ani ta ne.

Pokud jsme si hráli na dvorku, bylo jisté, že zhruba od čtvrté hodiny odpolední zaujmeme místo venku na tarásku a budeme vyhlížet. Naše oči směřovaly jediným směrem, vzhůru k Libuši, tedy k místu, kde podle legendy knězna Libuše napájela svého koně. Stála tam studna stejného jména, a stojí tam, v trochu pozměněné podobě dodnes.

„Už jde?“ ptaly se ostatní děti vyhlížejícího. „Ještě nejde,“ ozvalo se z úst člena naší party, který se rozběhl doprostřed prašné cesty a díval se západním směrem. To se často opakovalo i několikrát, až se ozval radostný pokřik: „Už jde!“

A opravdu se na kopci objevila jeho zavalitá postava oděná do zeleného hubertusu s nezbytnou čapkou na hlavě. Koho jsme tak netrpělivě vyhlíželi? Přece jednu z nejvýraznějších střítežských osobností mého dětství strejdy Chaloupky.

Nebyl to můj strejda, nýbrž strejda mého tatínka. Moje střítežská babička a paní Chaloupková byly sestry. Jen musím říct, že se nejmenovali Chaloupkovi, ale Veselovi. Ale kdo zná Střítež, dobře ví, že u mnohých lidí se dříve ani nevědělo, jak se jmenují pravými jmény, ale pouze se znali jejich přízviska.

Můj děda a strejda Chaloupek, kteří si vzali dvě sestry, měli něco společného, určitý druh bohémství. Každý žil zcela zvláštním životem, děda se rád napil, strejda měl cukrovku a tak si dopřával pouze kmínku, na kterou nedal dopustit. A oba v životě poznamenala tragická událost, strejdovi umřel milovaný syn Toníček, pojmenovaný a dědy se stal účastníkem nešťastné nehody, kdy o život přišel mladý chlapec.

Strejda prý po smrti syna v noci utíkal na hřbitov, kdy vysedával u hrobu. Ale to vím pouze z doslechu. Děda údajně až po této příhodě propadnul částečně alkoholu. Ale nechme těchto smutnének a vraťme se k nezaměnitelné osobnosti strejdy Chaloupky.

Pokud Josef Lada maloval Švejka, nemohl by najít lepší předlohu. Ta čepice, ten široký úsměv, buclaté tváře, šibalský výraz v tváři, to všechno s postavou Švejka naprosto korespondovalo. Strejda byl na vojně v Mukačevě, jak se nám často chlubil. Tedy na Podkarpatské Rusi.

To už se usadil na tarásek a začal vyprávět svoje historky. Moc si jich už nepamatuji, ale z oblibou se vracel ke svému namlouvání tety. „Pořád jsem se modlil, ona si myslela, že si bere andělíčka a přitom si brala čerta,“ smál se svým typickým smíchem silnějších lidí.

Oblíbená jeho historka byla o kamarádovi, který, podle něj, byl velice lakotný, a když při práci v lese spadla jitnička do ohně, neváhal pro ni skočit i za cenu popálení. To je samozřejmě jen nástin, strejda dokázal vše nádherně přikrášlit, že jsme se váleli smíchy.

Už jsem se zmínil, že lidé ve Stříteži v dřívějších letech měli svoje přezdívky. To strejdovi zdaleka nestačilo, měl svoje přezdívky. Jenom Plucarů bylo v dědině pět. Pak to třeba byli Němek, Hlučej či Větrník. To byl jeho život.

V létě vysedával dopoledne na lavičce před obchodem na návsi, kde se kolem něj kupily děti z této části dědiny. Popíjel tam svoji oblíbenou kmínku a bavil společenství. Říkával, že je to jeho škola, vyšší dívčí. To jsem mu v předvečer prvního máje napsal vápnem na vrata a měl z toho obrovskou bžundu.

Pokud říkám, že to byl miláček nás dětí, tak chci zmínit jednu skutečnost. Nikdy jsem z jeho úst neslyšel jediné vulgární slovo. Při jeho historkách by se jistě nabízelo, ale toho se opravdu nikdy nedopustil. Budiž nám vzorem.

Strejda Chaloupek neměl rád dvě věci, paní Vochyánovou a červenou řepu. Pokud jde o paní Vochyánovou, to byla starší paní, která prodávala společně s mojí sestrou v hračkárně na náměstí. A strejdovi řekla, že je dědek a že by měl zhubnout. To se ho velice dotklo a stačilo před ním říci toto přijmení a už se škvířil a šklebil.

Nevím už při jaké příležitosti v zimě trůnil v naší kuchyni, někdo před něj přistrčil misku se salátem s červenou řepou. Díval se na to velice nedůvěřivě, pak vzal lžičku a dal do úst. Po tváři se mu rozlil stejný výraz jako při slově Vochyánová. Když jsme ho chtěli později pozlobit, stačilo říct, že mu dáme červenou řepu a už se zvedal od stolu.

Chodil k nám i na zabíjačky, seděl v kuchyni a celý kolot okolo prasete ho zanechával zcela klidným kromě jídla. Bavil svoje okolí, ale každá práce venku pro něj nebyla. Jeho jediným úkolem bylo nakrájet sádlo pro škváření. Toho se vždy zhostil se ctí a byla radost se na něj dívat, jak pláty loje krájí na stejnosměrné kostky.

Strejda vstával velice brzy, takže když se rozbřeskl, už si to mířil z lesa s károu plně naloženou dřevem. Neustále mluvil o tom, že jednou pojedou do Šedého, kde si udělá bene, čili dobře. Byl to jeho sen, který často opakoval. Když se k nám přistěhoval Kája, tak ho jednou naložil do auta a skutečně ho před Zlatý kříž na Karlově náměstí v Třebíči dovezl. Samozřejmě strejda dovnitř nešel, ale byl to pro něho zážitek ke kterému se rád vracel.

V domě číslo pět na návsi s tetou a strejdou bydlel i jeho bratr. Říkalo se mu Francek a byl to naprostý opak strejdy. Starý mládenec a naprosto plachý muž. Pokud někdo přišel jen na dvorek, utekl do svojí komůrky a nikdo ho z ní nedostal. Pokud si pomatují velice rád rozprávěl s mým tátou spojovale je společná práce, oba pracovali v Borovině v továrně na výrobu bot a ponožek. Můj tatínek u pásu, Francek uklízel veřejná prostranství, řečeno dnešní mluvou. Čili zametal nádvoří.

Při cestě od rodného domu směrem k nám se často zastavoval s dalšími lidmi a rozprávěl s nimi. My ho tak vyhlíželi a on už půl hodiny cosi rozmlouval s Hedvikou Kutinovou, která si také ráda povídala, a my ji to tenkrát měli tolik zaslé.

Po nějakém čase stráveném na tarásku, v zimě u nás v kuchyni, se zvedl, jen na doplnění, nikdy se kromě čepice nesvlíkal a samozřejmě nezouval, vydal se na další cestu. Domů? Ale kdež! Pokračoval ve směru do Žleba, kde svoji cestu končil u Máši.

Ta se jmenovala Marie Doležalová a byla to jeho patrně platonická láska. Což asi není to správné přirovnání, jiné mě nenapadá. Mluvil o ní vždy s velkou úctou.

Strejda Chaloupek choval králíky, jak už to na vesnici dříve bylo běžné. Měl svůj způsob. Králíky měl ve velkém chlivě na dvoře a to všechny po kupě. Zabíjel výhradně jen samce a velice se divil, že králíků skokově přibývá. To skokově asi vyjadřuje vše.

Strejda Chaloupek umřel v roce 1979 v létě. To už jsem byl z vojny doma, nechal jsem si narůst dlouhé vlasy. Pohřeb se tehdy ještě konal z domu s průvodem přes celou dědinu. Šel jsem úplně na jeho konci a možná mě tehdy jen okrajově docházelo, že s tím průvodem odchází i kousek mého dětství.

Antonín Zvěřina

SERIÁL - Pomníky I. světová válka - č. 4:

Horní Újezd

Hrotovice

Hvězdoňovice

Chlístov

Jackov

Jaroměřice nad Rokytnou

Veteráni na Sádku (6.6.2015):

Třídění elektroodpadů v obci Střítež:

Naše obec recyklací starých spotřebičů výrazně přispěla k ochraně životního prostředí. V loňském roce naši občané odevzdali k recyklaci 363 kg drobného elektrika.

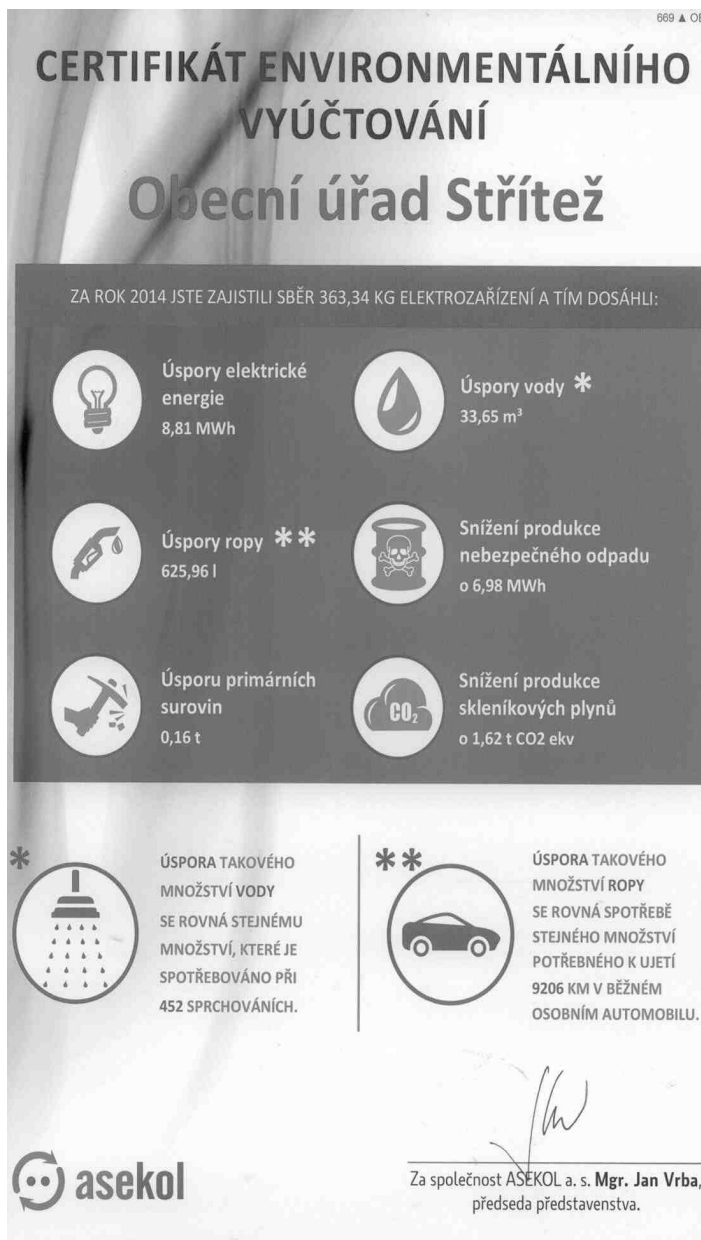
Naši občané již několik let třídí elektroodpad. Nyní můžeme přesně vyčíslit, kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci ušetřili životnímu prostředí, a o kolik jsme snížili produkci skleníkových plynů nebo nebezpečného odpadu. Tyto informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která pro nás zajišťuje sběr a recyklaci vyřazených elektrozařízení. Naše obec získala certifikát - viz. sken.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru televizorů, monitorů a drobného elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Zpětný odběr a recyklace např. stovky mobilních telefonů uspoří tolik energie, kolik spotřebuje moderní úsporná lednice za více než 4,3 roku provozu. Díky recyklaci jednoho notebooku dojde ke snížení spotřeby ropy, na kterou osobní automobil ujede téměř 100 kilometrů, nebo dojde k úspoře 392 litru pitné vody. Stejně množství je například spotřebováno při 30 cyklech myčky nádobí.

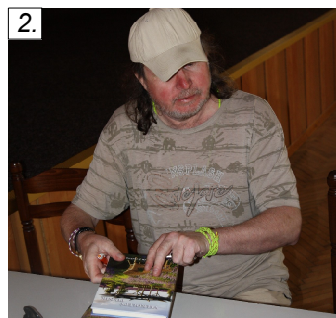
„Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti Asekol vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vyřídili celkem 363,34 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 8,81 MWh elektřiny, 625,96 litru ropy, 33,65 m³ vody a 0,126 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 1,62 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpeč. odpadů o 6,98 MWh.

Když si uvědomíme, že například osobní automobil vyprodukuje za rok provozu 2 tuny skleníkových plynů a jedna čtyřčlenná domácnost průměrně ročně spotřebuje 2,2 MWh elektrické energie, jsou to impozantní čísla. Proto si všichni, kteří zodpovědně třídí a přispívají tak k ochraně životního prostředí, zaslouží obrovský dík.

Život v obci - co se událo:

www.stritez-trebic.galerie.cz
www.striteztrebic.galerie.cz
www.ms-stritez.galerie.cz

1. Velikonoce v obci - tradiční hrkání dětí ze Stříteže (3.4.), 2. Křest knížky - Antonín Zvěřina - Velkolepý piknik (26.4.), 3.-5. Stavění máje na návsi, s velkou účastí. Máj měřila 22,5 m (25.4.), 6.-7. Hod palicí do dálky. Pořadí: 2. Zbyněk Dobrovolný, 3. Ivan Hladík. Hod kuchyňským válečkem do dálky pro ženy a hod kladivkem do dálky pro děti (25.4.), 8.-9. Tradiční vyhrávka o pouti sv. Marka - Petrovanka Petrovice (26.4.), 10. Nový zvoník v kostele sv. Maraka - Střítež - Jaroslav Oberreiter (26.4.), 11.-12. Tradiční pouť sv. Marka - jedna z prvních na okrese Třebíč a vyhrávka na návsi (26.4.), 13.-14. Koloběh Dalešického pivovaru. Závod na 100 km družstev. Družstvo má 5 členů. Ze Stříteže - Janoščík, Klepáček, Vsetečka a Čaha (23.5.), 15. Mistrovství ČR rádiem řízených létajících maket letadel, letiště ve Stříteži (6.6.), 16. Ukončení školního roku v MŠ Střítež (29.6.), 17.-18. Založení nového travnatého hřiště u mateřské školky. Dotace z EU. **Další fotografie - CO SE UDÁLO - na zadní straně Zpravodaje.**

Velikonoční výzdoba obcí na okrese Třebíč:

Velikonoční výzdoba obcí na okrese Třebíč - rok 2014:

1. KOŽICHOVICE
2. KOSTNÍKY
3. DOLNÍ VILÉMOVICE
4. HORNICE
5. POLICE

Život v obci - co se událo II.:

19. Tradiční setkání důchodců v kulturním domě, které pořádala obec Střítež. V letošním roce se účastnilo 50 místních důchodců (12.6.), 20., 21. Turnaj ve stolním tenisu č. XIV. Pořádala obec Střítež. Účastnilo se 10 hráčů, pořadí: 1. Ing. Vítězslav Kudláček, 2. Augustin Jeleček a 3. Vladimír Kočí (13.6). Více foto na www.stritez.eu

Jak jde čas - pouťový víkend - Střítež:

24.-26.4.2015

© ing. Ivan Procházka, 2015 (design, foto, slogan, texty)